

vis en Skønssag, hvor man skal sætte Grænsen; men at undlade at sætte en Grænse, synes jeg dog ikke paa nogen Maade, man kan. Konfiskation er jo en meget alvorlig Straffeform, og satte man ikke en Grænse i § 19, 6te Linie, vilde man komme til at staa overfor det Tilfælde, at f. Eks. en af Det forenede Dampskibsselskabs Amerikabaade, hvor der er begaaet Smugleri af Kaptajnen, kunde blive udsat for Konfiskation. Der staar nemlig længere henne i Bestemmelsen: „Der kræves ikke som Betingelse for saadan Konfiskation, at Ejeren af det paagældende Befordringsmiddel er overbevist om Kendskab til det Øjemed, Befordringsmidlet er anvendt til“. Det er en af Grundene til, at jeg har ment, man maa holde sig til de smaa Skibe, der antagelig føres af den, som ejer Skibet, eller som driver Forretning med det — i Almindelighed vil det være Ejeren, der fører et saadant Skib. Man vil ikke her komme i det Tilfælde, som man kan komme i ved de store Skibe, at Smugleriet kan være udført, uden at den, som ejer Skibet, og hvem Konfiskationen gaar ud over, har mindste Kendskab til, hvad der er foregaaet.

Hvad angaar Grænsen 100 Tons i Stykke 4, mener jeg ogsaa, at der der maa være en Grænse. Hovedbestemmelsen er jo den, at naar der i et Fartøj paa under 100 Tons netto indenfor Territorialgrænsen er Varer om Bord af den i Stykke 1 omhandlede Art og til et Afgiftsbeløb af mindst 200 Kr., anses Forsøg paa Indsmugling for at foreligge. Se, det er jo for smaa Fartøjer, det gælder, og det kan dog som Regel antages, at naar de har Varer om Bord til et Afgiftsbeløb — ikke til en Værdi — af mindst 200 Kr., er der Ugler i Mosen. Atter her vil man ikke kunne drage samme Slutning for store Fartøjers, f. Eks. for store Passagerskibes Vedkommende.

Tvede: Overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), der spurgte, hvorfor vi havde givet den høje Regering en à conto Betaling paa denne Toldlov, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at vi ikke har givet Regeringen noget; vi vil kun ikke være med til at berøve Statskassen en Indtægt paa 7 Mill. Kr.

N. K. Kristensen: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) rettede det Spørgsmaal til mig: Hvor længe vil man blive ved at give den afgaaede Regering Skylden? Det Spørgsmaal tør

jeg selvfølgelig ikke svare paa; jeg tør ikke sætte noget bestemt Tidspunkt, paa hvilket den afgaaede Regering bliver skyldfri, paa hvilket man vil kunne sige: Nu er den fri for Ansvar for de mange Forretninger, den lavede under Krigen. Jeg gaar ud fra, at den radikale Regerings mange Efterladenskaber vil gaa over i Historiens Arkiv og blive gemt der, saa at de ikke bliver glemt.

Bramsnæs: Jeg tror heller ikke, at den Virksomhed, som den radikale Regering udøvede under Krigen, nogen Sinds vil blive glemt; den vil komme til at staa indskrevet i Historiens Bog, saaledes som det ærede Medlem mener. Derimod er jeg ikke vis paa, at der vil komme til at staa lige saa meget i Historien om det nuværende Ministeriums gode Gerninger.

Hvad angaar min Bemærkning om Toldloven og Forskuddet, skal jeg sige, hvad jeg mente dermed. Jeg troede for Resten, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti havde forstaaet min Mening, men jeg skal udtrykke mig tydeligere. Jeg tror at kunne forsikre det ærede Medlem, at Ministeriets Kærlighed til Toldloven og Iver for at faa den gennemført blev betydelig formindsket, den Gang Ministeriet fik bevilget disse 7½ Mill. Kr.s Luksusskat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 5²⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 326 af 28. Juni 1920, jfr. Lov Nr. 524 af 21. December 1921 og Lov Nr. 107 af 1. April 1922.

2) *Eventuelt anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 149 af 1. April 1921 om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagre m. v.

Mødet hævet Kl. 5¹⁵.